

“(a) Sociale Media”

Vorige maand viel onze dorpsgenoot Ties Granzier een bijzondere eer ten deel. Het youtube-kanaal ‘TiesGames’ waarop hij wekelijks zijn avonturen met de wereld deelt, haalde de 100.000 abonnees. De video’s van Ties zijn al bijna 12 miljoen (!) keer bekeken en die aantallen lopen alleen maar op.

Social media zijn niet meer weg te denken uit het dagelijks leven. Vrijwel iedereen heeft een Facebook profiel, een Twitteraccount en/of een LinkedIn pagina. Reuze handig om in de gaten te houden wat er allemaal speelt in jouw omgeving, om je netwerk uit te breiden of om oude bekenden op te zoeken. Vrijwel alles en iedereen is er te vinden. Maar er is een schaduwzijde.

Het plaatsen van berichten op social media is een fluitje van een cent. Zonder daar al te veel moeite voor te doen deel je jouw mening met de rest van de wereld. Niet zelden hebben ondoordachte en onhandige berichten publieke figuren de kop gekost. En meer dan eens heb ik een simpel bericht op Facebook zien ontaarden in een fikse internetruzie. Het digitale papier is geduldig, gegevens van en over deelnemers zijn meestal gemakkelijk terug te vinden.

Nog een schaduwzijde: internetpesten. Via de Smartphone maken pestkoppen. Het leven van hun slachtoffers tot een hel. Het beperkt zich daarbij niet tot nare geschreven berichtjes. Met de camera van de Smartphone wordt van alles vastgelegd om vervolgens het gefilmde slachtoffer aan de digitale schandpaal te nagelen. Het is uiterst moeilijk om je daar tegen te wapenen.

Een recente ontwikkeling zou een wapen kunnen zijn tegen de pesters. Een 21-jarige vrouw werd het slachtoffer van heuse ‘wraakporno’. Een filmpje waarin zij seksuele handelingen verrichtte met haar (toenmalige) vriendje was op Facebook terecht gekomen en doorgestuurd naar bekenden en familieleden. Zeer kort na het plaatsen van het filmpje, werd het door Facebook offline gehaald. Ook het account van de pester verdween.

Hoofdverdachte was van meet af aan de ex-vriend. Die ontkende echter in alle toonaarden.

Hij had het beeldmateriaal niet online gezet en wie dat wel had gedaan was voor hem ook een raadsel. Om die reden wendde het slachtoffer zich tot Facebook zelf met het verzoek de identiteit van de degene die het filmpje had geplaatst aan haar kenbaar te maken.

Facebook liet weten niets te kunnen doen omdat de gegevens al van de servers zouden zijn verwijderd. De klaagster legde zich bij die reactie niet neer en schakelde een advocaat in die Facebook voor de rechter daagde. De advocaat eiste openbaarmaking en betoogde dat Facebook zo’n beetje iedere muisklik van haar gebruikers zou opslaan en achtte het ongeloofwaardig dat Facebook niet kon achterhalen wie het filmpje online had gezet.

De rechtbank in Amsterdam stelde de vrouw in het gelijk. Facebook moet laten weten wie het desbetreffende filmpje online heeft gezet. Doet Facebook dat niet, dan wordt er een extern deskundige ingeschakeld die de systemen van Facebook op dit punt mag onderzoeken. Facebook moet dus door het stof. Naar mijn mening heeft de rechter hier een correcte en veelbelovende beslissing genomen.

Tot slot, ook onze “eigen” Linner Facebook pagina ‘Det Kan In Lin Allein’, waar op satirische wijze ons dorp en haar inwoners van commentaar wordt voorzien, kent ook al bijna 1.000 volgers. Voor zover ik kan zien wordt er niet gepest. ‘Det Kan In Lin Neet’ zou ik willen zeggen. Want denk eraan: digitale pestkoppen kunnen vanaf nu beter getraceerd en aangepakt worden.

Gelukkig maar, de sociale media moeten gevrijwaard blijven van asociaal gedrag!

Mr. G.G.J. Geerlings

Dronkers & Dronkers
ADVOCATEN

Roerkade 8 • 6041 KZ Roermond • 0475-723333
Brusselsestraat 42 • 6211 PG Maastricht • 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl • info@dd-advocaten.nl